

РЕШЕНИЕ

№ 23238

гр. София, 13.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 24.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **8822** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 46, ал. 2 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на М. С. Т., гражданин на Р. Турция, роден на 01. 03. 1969 г., със съдебен адрес – [населено място], [улица], чрез адв. Д., срещу Заповед рег. № 6865 ПАМ - 633 / 02. 08. 2024 г. на началника на ГПУ - Е. за налагане на ПАМ – експулсиране.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на заповедта, поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неправилно приложение на закона и несъответствие с неговата цел.

Счита, че липсват на фактически и правни основания за издаване на заповедта, а описаната в нея фактическа обстановка не отговаря на действителността. Излага се още, че неправилно в заповедта е посочена разпоредбата на чл. 42, ал. 1, т. 2 , вместо чл. 42, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. С молба от 23.10.2024 г. жалбоподателят, чрез адв. Д., поддържа жалбата и излага допълнителни съображения. Претендира присъждане на направените по делото разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Ответникът – началник на ГПУ - Е., се представлява от юрк. К., която оспорва жалбата. Депозира писмени бележки.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 01.08.2024 г., около 21:50 часа на ГКПП – Лесово за влизане в страната пристигнал лек автомобил марка „Хюндай“ с турски рег. № 22AAP174, управляван от турския гражданин М. С. Т. (M. Sirin Tudes), [дата на раждане] с паспорт № U28223985, притежаващ френска карта за пребиваване № 587RYPLEM, валидна до 03.05.2033 г. и пътник в автомобила турската гражданка С. А. (Selin A.), [дата на раждане] с паспорт № S25676684. При първоначалната проверка е забелязан изграден тайник под автомобила. При последваща проверка е установен изграден тайник под задните седалки на лекия автомобил, в който са открити две лица без документи за самоличност, определящи се за граждани на С..

Със Заповед за задържане на лице рег. № 6865зз-418 от 02.08.2024 г. М. С. Т. е задържан за срок от 24 часа на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР) и чл. 280 от Наказателния кодекс (НК).

Съставена е докладна записка УРИ № 6865р-17312 от 02.08.2024 г. до началник ГПУ – Е., в която са описани горните обстоятелства и е предложено налагане на ПАМ по ЗЧРБ на откритите без документи за самоличност лица.

С оспорената в настоящото производство Заповед рег. № 6865 ПАМ - 633 / 02. 08. 2024 г. на началника на ГПУ - Е. на чужденеца М. С. Т. е наложена принудителна административна мярка „Експулсиране в Република Турция“. Като правно основание за издаване на заповедта са посочени разпоредбите на чл. 42, ал.1, т. 1 във връзка с чл. 10, ал.1, т. 4 от ЗЧРБ.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, в кръга на предоставените му правомощия, съгласно разпоредбата на чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ и съгласно Заповед рег. № 4070з-632/ 17.06.2024 г. на директора на РДГП - Е..

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, при липа на допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, като същата е мотивирана от фактическа и правна страна, включително с препращане към мотивите в Предложение с рег. № № 6865р-17312/ 02.08.2024 г. за налагане на ПАМ. Съгласно константната съдебна практика, е допустимо мотиви за издаването на акта да се изложат и в предложението за неговото издаване, какъвто е и настоящия случай. В тази връзка неоснователни са доводите в жалбата за допуснато нарушение на изискването за съдържание на заповедта и липсата на мотиви. В хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено да са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил акт в различния смисъл.

Оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на език, който владее, в присъствието на преводач, удостоверено с положения от него подпис. Предоставена

му е необходимата информация за съществуващите правни средства за защита, което му е осигурило възможност да организира лично защитата си, включително и ползвайки компетентна помощ от лице, упражняващо адвокатска професия. Предвид изложеното съдът приема за неоснователно възражението на жалбоподателя, че не е спазена процедурата по чл.26 от АПК.

Като правно основание за издаване на оспорената заповед са посочени разпоредбите на чл. 42, ал.1, т. 1 във връзка с чл. 10, ал.1, т. 4 от ЗЧРБ. Съгласно чл. 42, ал. 1, т.1 и т. 2 от ЗЧРБ експулсиране на чужденец се налага, когато: 1. неговото присъствие в страната създава сериозна заплаха за националната сигурност или за обществения ред; 2. са налице основания по чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4. Чл. 10, ал.1, т. 4 от ЗЧРБ предвижда, че издаване на виза или влизане в страната се отказва на чужденец, когато има данни, че извършва търговия с хора и незаконно въвеждане в страната и извеждане на лица в други държави. Действително в заповедта е изписано чл. 42, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, вместо чл. 42, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ, но от текста на заповедта недвусмислено се установява, че ответният орган е определил извършеното от чужденеца като незаконно въвеждане на лица в страната. Направена е и връзка с чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЧРБ, каквато се извършва при прилагането на чл. 42, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ. От изложеното следва, че са касае за техническа грешка при изписването, което обаче не е съществено и не се отразява на правото на защита на жалбоподателя. Извършеното от жалбоподателя изпълнява хипотезата на чл. 42, ал. 1, т. 2 вр. чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЧРБ, в какъвто смисъл са и изложените в заповедта мотиви.

Безспорно е установено, че на 01.08.2024 г. на ГКПП - Лесово за влизане в страната жалбоподателят е управлявал лек автомобил марка „Хюндай“ с турски рег. № 22AAR174, в който при извършената проверка е установен изграден тайник под задните седалки, в който са открити две лица без документи за самоличност, определящи се за граждани на С..

От събраните доказателства безспорно се установява формирания от административния орган извод, че са налице данни за участие на чужденеца в незаконно въвеждане на лица в страната.

При това положение са налице материално-правните предпоставки за издаването на оспорената заповед, доколкото с влязла в сила присъда е установено незаконното въвеждане в страната на чужди граждани извършено от жалбоподателя.

По отношение на спазването на целта на закона съдът намери, че издаденият административен акт е съобразен и с принципа на съразмерност, предвиден в чл. 6, ал. 2 и, ал. 5 от АПК. В случая при приложение на чл.44, ал. 2 от ЗЧРБ не се установяват такава продължителност на пребиваване на чужденеца на територията на Република България, нито да е от категория уязвими лица, няма данни за производство по ЗУБ или производства за подновяване на разрешение за пребиваване или друго разрешение, предоставящо право на пребиваване, нито семейно положение или семейни, културни и социални връзки с държавата по произход на лицето, чието засягане да прави намесата в правото на личен живот на чуждия гражданин несъразмерна, а в съответствие със закона и е пропорционална на преследваната цел – да не се допусне присъствие в страната на чужденец, за когото има данни, че извършва търговия с хора и незаконно въвеждане в страната и извеждане на лица в други държави.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД приема, че обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган и

в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Разноски от страна на ответника не се претендират, поради което не се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. С. Т., гражданин на Р. Турция, роден на 01. 03. 1969 г., срещу Заповед рег. № 6865 ПАМ - 633 / 02. 08. 2024 г. на началника на ГПУ-Е. за налагане на ПАМ – експулсиране.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: